

Historia rynku w Mirsku

Napisano dnia: 2018-10-09 09:30:45

✘ Miejscem szczególnym, centralnym, w każdym mieście jest ratusz lub rynek miejski. Historię mirskiego budynku **ratusza** przedstawiłem we wcześniejszym wpisie Ratusz, przejdźmy zatem w podróż po rynku, poprzez miejsca i czas...

Najstarszym szkicem mirskiego rynku jest szkic z książki **Friedricha Bernharda Wernera**, śląskiego rysownika, z 1748-1758 roku, w której opublikował on informacje o domach modlitwy ze 164 ilustracjami. Jedna z nich przedstawia mirski rynek. Zwracają uwagę podcienie drewnianych domów wokół rynku, jako dom modlitwy oznaczone są sukiennice (zlikwidowane w 1879 roku, wcześniej wielokrotnie niszczone w pożarach) oraz inna niż obecnie wieża kościoła katolickiego.

Szkic z połowy XVIII wieku

Stan taki jak na szkicu trwał do 1767 roku, kiedy spłonęło praktycznie całe miasto. Zwracam uwagę na lata wryte na kartuszach kamienic w rynku i przyległych ulicach - zazwyczaj to rok 1769, dwa lata po pożarze.

Od tamtego czasu do lat 50-tych XX wieku nie było większych przebudów w obrębie rynku. Później zniszczono wiele kamienic w obrębie rynku oraz na ulicach przyległych: Kościelnej, Betleja, Zdrojowej, i zastąpiono „nowoczesnym” budownictwem, zupełnie nie pasującym do dawnego wyglądu lub pozostawiono puste miejsca. Stąd wzięły się luki w numeracjach budynków, np. na ulicy Zdrojowej brakuje 5 i 7 po dawnej kamienicy i piekarni białego pieczywa w miejscu obecnego parkingu sklepu „Fraszka”.

Fontanna z chłopcem ✘	Fontanna z lwem ✘	Fontanna z niedźwiedziem ✘
--------------------------	----------------------	-------------------------------

Jak można zauważyć na prezentowanych fotografiach, na rynku działały trzy piękne fontanny, przez pewien czas (dość krótki bo kilka lat, od 18 czerwca 1911 do 12 lipca 1918 r.) stał okazały pomnik cesarza Wihelma I (jego ogrodzenie do tej pory znajduje się na placu zabaw na ul. Bohaterów znad Nysy), było wiele sklepów, restauracji i hoteli.

Odstąpienie pomnika cesarza Wilhelma

Był inny układ komunikacyjny - droga z Gryfowa przez Wieżę i Karłowiec powstała stosunkowo późno, bo 1902 roku. Główna trasa Gryfów Mirsk Świeradów wiodła przez centrum miasta, obecna Aleja Wojska Polskiego („obwodnica”) powstała około 1938 roku, przypuszczam, że jako część przygotowań wojennych.

Odszukałem dane w kronikach za rok 1849, czyli tuż przez wprowadzeniem fotografii (1839 rok, Louis Jacques Daguerre) i mody na pocztówki. W tym czasie miasto posiadało 275 domów murowanych (z kamienia i cegły) oraz 75 domów na trzech Przedmieściach, 239 stodoł oraz szop. 115 rodzin miało prawo warzenia piwa. W mieście było 9 gospod, 4 restauracje, młyn wodny i wietrzny, tłocznia oleju, 32 warsztaty bawełniane tkackie, 32 warsztaty wyrabiające perkal, 13 warsztatów trykotarskich i 17 pończoszniczych.

Restauracji i zajazdów w Mirsku i okolicy było tak wiele, że w 1896 roku powstał nawet Związek Restauratorów.

„Pod Złotym Lwem”

Nie udało mi się znaleźć zestawienia restauracji w Mirsku, podaję więc przykładowe dane dotyczące okolicznych wiosek: Gajówka 1 restauracja, Orłowice 2 restauracje, Proszowa 2 restauracja, Rębiszów 9 restauracji, Świeradów (w 1925 roku) 14 restauracji, 102 pensjonaty. W samym rynku mieliśmy 3 duże hotele, restauracje (także w samym ratuszu, obecnie biblioteka, oraz restaurację dworcową), kawiarnię.

Sama restauracja „Piwnica Ratuszowa” ma swoją bogatą historię. Na pierwszą wzmiankę natrafiłem pod rokiem 1766. Dwie gospody dostały prawo pędzenia gorzały i wymieniona została także „Piwnica Ratuszowa” jako posiadająca te prawo od 20 X 1556 r. nadane przez Grafa Schaffgotscha, jako pana miasta, który zezwolił na wyszynk wina, wódki i piwa pod warunkiem, że miasto zatrudni drugiego nauczyciela przy miejscowej szkole (jak widać lobby nauczycielskie było bardzo prężne w tych czasach)

Więcej zdjęć i ciekawostek na stronie źródłowej: mirsk.eu
tekst/zdjęcia: Feliks Chojnacki

Reklama